

celek« nelze rozuměti pouhé budovy a zařízení bez pozemků, — byť i potřebné k provozování zemědělství a k výhradnímu zpracování jeho výrobků —, nýbrž že vždy musí býti zpachtována kromě budovy a zařízení též zemědělská půda.

Čís. 15954.

K pohledávkám za zvláštní konkursní podstatou patří jen takové náklady správy zvláštní podstaty, které by musili oddělní věřitelé sami vynaložiti k uplatnění oddělných práv. Takovými náklady nejsou útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu o neúčinnost zcizení domu a útraty knihovního převodu nemovitosti té po příznivém výsledku odpůrčí žaloby.

(Rozh. ze dne 22. března 1937, R I 224/37.)

Konkursní komisař prohlásil usnesením ze dne 8. ledna 1936, že se útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu proti manželce úpadcově Anně V. a útraty knihovního převodu domu č. p. 237 v L. týkají zvláštní podstaty (výtěžku za uvedený dům). Rekursní soud k rekursu oddělného věřitele Spořitelního a záloženského spolku v H. M. vyslovil, že dotčené útraty nejsou pohledávkami za zvláštní podstatou. Důvody: Ježto byl konkurs na jmění Eduarda V. vyhlášen dne 28. ledna 1930, nutno na souzený případ užití se zřetelem k čl. X a čl. XIV uvoz. zák. ke konk. řádu č. 64/1931 Sb. z. a n. předpisů konk. ř. č. 337/1914 ř. z. K náhradě výše uvedených útrat nebyla odsouzena zvláštní podstata, nýbrž Anna V. Útraty ty jsou výlohy spojené se zjišťováním konkursního jmění a patří tudíž k výlohám správy a tedy pohledávkám za podstatou, avšak za všeobecnou podstatou, neboť odpůrčí spor a převod domu byly provedeny zřejmě jen za účelem zjištění jmění patřícího do konkursní podstaty všeobecné; pro dům č. p. 237 v L. práce ty konány nebyly. Proto také veškeré výlohy s vedením tohoto sporu spojené jest považovati z všeobecné podstaty anebo z hyperochy, jež snad zůstane po uspokojení oddělných věřitelů a jež připadá poté do podstaty všeobecné. Ostatně v pochybnostech platí ustanovení § 47, odst. 3, konk. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Jest souhlasiti s názorem rekursního soudu, že útraty právního zastoupení správce konkursní podstaty v odpůrčím sporu proti manželce úpadcově Anně V. a útraty knihovního převodu domu čp. 237 v L. nejsou pohledávkami za zvláštní podstatou (onoho domu). Stačí odkázati v tom směru na případné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se dodává: K pohledávkám za zvláštní podstatou (§ 46, č. 1

konk. ř. č. 337/1914 ř. z.) nepatří všechny náklady spojené s udržováním a správou podstaty a s jejím obhospodařováním, nýbrž jen ty, které jsou k dobru oddělným věřitelům. To plyne ze zásady obsažené v § 11, odst. odst. 1, konk. ř., podle něhož nejsou konkursem dotčena práva na oddělené uspokojení. Jsou proto pohledávkami za zvláštní konkursní podstatou jen takové náklady správy zvláštní podstaty, pokud by je musili oddělní věřitelé sami vynaložiti k uplatnění oddělných práv. Tomu tak v souzeném případě není, neboť výsledek odpůrčího sporu konkursního správce neměl na právo na oddělené uspokojení z výtěžku domu čp. 237 v L. vlivu, poněvadž by oddělní věřitelé mohli své právo uplatniti, i kdyby byla zůstala nemovitost v knihovním vlastnictví Anny V. Nejde proto o náklady, které by byli musili oddělní věřitelé vynaložiti k uplatnění oddělných práv, a nebyly proto ani útraty knihovního převodu učiněny v zájmu oddělných věřitelů. Poukazuje-li dovolací rekurent k vyvrácení tohoto názoru na Komentář Neumannův k exekučnímu řádu z roku 1928, str. 676, tedy přehlíží, že tam o odpůrčím sporu není řeči a že se tam neřeší ani otázka, zda náklady knihovního převodu správcem konkursní podstaty vydobytého vlastnictví k nemovitosti jsou pohledávkou za zvláštní podstatou. Rozhodnutí č. 13410 a 14310 Sb. n. s. se na souzený případ nehodí, neboť v prvním rozhodnutí šlo o útraty za převoz a uschování movitých věcí, což se stalo i v zájmu oddělných věřitelů, aby movité věci nebyly poškozeny aneb aby nebyly dražebnímu řízení dokonce odňaty. V druhém rozhodnutí nebyla řešena otázka, které útraty spojené se správou podstaty jsou pohledávkami za zvláštní podstatou, nýbrž bylo tam vysloveno jen všeobecně, že i útratové pohledávky správce konkursní podstaty, které s exekučním prodejem a rozvrhem výtěžku zvláštní podstaty nesouvisí, mohou býti pohledávkami za zvláštní podstatou. Konečně jest poukázati i na § 46, odst. 3, konk. ř., podle něhož se v pochybnosti má za to, že se pohledávky za podstatou vztahují na podstatu společnou.

Čís. 15955.

Rozsudek o odpůrčí žalobě působí proti věřiteli, který nabyl zástavního práva po poznámce odpůrčí žaloby, třeba v pořadí poznámky pořadí zapsané před poznámkou odpůrčí žaloby.

(Rozh. ze dne 22. března 1937, R I 317/37.)

Srv. rozh. č. 2989, 4046, 4794, 7274 Sb. n. s.

Při rozvrhu nejvyššího podání podal Dr. C. odpor proti přihlášce Antonie Ž-ové, tvrdě, že jeho pohledávka předchází před pohledávkou Antonie Ž-ové, ježto vázne v pořadí poznámky k zajištění pohledávky pod C 8, tedy před poznámkou odpůrčí žaloby Antonie Ž-ové (C 10), takže předchází eventuálnímu nároku Ž-ové. Prv ý s o u d přikázal z nejvyššího podání příslušnou částku Dr. C-ovi a teprve zbytek nej-